

gang af forsvarsaftalen med tilhørende tillægsaftaler. På embedsmandsgruppens møde den 4. marts 1997 konkluderedes det, at arbejdet i arbejdsgruppen til gennemgang af 1951-aftalen med tillægsaftaler var færdiggjort.

På mit møde med Landsstyreformanden var der endvidere enighed om, at det i forlængelse af gennemgangen skulle vurderes, hvorvidt der er behov for en opdatering af 1951-aftalen.

Dette spørgsmål har efterfølgende været drøftet i embedsmandsgruppen og på politisk niveau. Spørgsmålet drøftedes også i Folketinget den 27. januar 1998 i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 75. Fra dansk side har linjen i denne dialog været,

- at regeringen ikke vurderer, at det er hensigtsmæssigt at rejse spørgsmålet om en genforhandling af forsvarsaftalen over for USA – eller at forsøge at rokke ved kerneelementer deri,
- at regeringen foreslår at løse eventuelle konkrete problemer ved hjælp af tillægsaftaler til den nuværende aftale. Eventuelle grønlandske anbringender vedr. f.eks. miljø- og beskatningsspørgsmål kunne søges imødekommet på denne måde,
- at regeringen ingen indvendinger ville have imod, at Hjemmestyret i givet fald optræder som medunderskriver på dansk side i sådanne tillægsaftaler.

Grønlands Hjemmestyre og embedsmandsgruppen overvejer i øjeblikket om og i givet fald hvorledes konkrete spørgsmål vedr. f.eks. miljø og beskatning bør rejses.

Spm. nr. S 1921

Til statsministeren (27/4 99) af:
Ellen Kristensen (V):

»Kan statsministeren på foranledning af regeringens udspil om at søge at opnå bistand i videst mulig omfang fra USA til løsning af de praktiske problemer, der kan opstå i forbindelse med anlæg af landingsbanen ved Qaanaaq, redegøre for, om regeringen har rettet henvendelse til USA som aftalt mellem statsministeren og daværende landsstyreformand Lars Emil Johansen den 31. januar 1997?«

Begrundelse

Begrundelsen for spørgsmålet er regeringens positive udspil om at ville opnå bistand fra USA til løsning af de praktiske problemer, der kan opstå i forbindelse med anlæggelse af landingsbanen i et så isoleret samfund som Qaanaaq, hvad spørgeren mener er et godt initiativ. Det er af stor vigtighed at få en aftale med USA, før eventuelle problemer opstår i forbindelse med anlæggelse af landingsbanen i Qaanaaq, så man kan komme potentielle problemer i forkøbet. Derfor ønsker spørgeren en redegørelse fra statsministeren om, hvorvidt der rettet henvendelse til USA.

Svar (20/ 5 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg har indhentet nedenstående udtalelse fra Udenrigsministeriet, hvortil jeg kan henholde mig:

Som opfølgning på den politiske aftale om trafikbetjening af Avanersuup Kommune, som blev indgået den 31. januar 1997 mellem statsministeren og landsstyreformanden, rettede Udenrigsministeriet samme dag, dvs. den 31. januar 1997, henvendelse i sagen til den danske ambassade i Washington. Ambassaden blev instrueret om at bede USA overveje, hvorvidt der kunne være relevante områder i relation til etableringen af en landingsbane i Qaanaaq, hvor USA ville kunne bidrage til løsningen af de praktiske problemer i forbindelse med anlægsarbejdet.

Sagen har siden været drøftet med USA i det dansk/amerikanske embedsmandsudvalg Permanent Committee, hvor rigsfællesskabet er repræsenteret ved embedsmænd fra de mest berørte ministerier i København og Grønlands Hjemmestyre. På disse møder har man fra Hjemmestyrets side gjort status for opfølgningen af aftalen af 31. januar 1997. Fra amerikansk side har man på møderne givet tilsagn om praktisk bistand i forbindelse med konkrete anmodninger fra Grønlands Hjemmestyre. I den forbindelse har man fra amerikansk side anført, at en sådan bistand ikke måtte påføre de amerikanske myndigheder finansielle omkostninger.